

Vrchní okénko

leden, únor,
březen –
za lavice rádi
vlezem

Slovo úvodem

Vážení čtenáři,

vítáme vás již u třetího vydání časopisu *Vrchní okénko*. Máme nový rok s kouzelnou kombinací dvojek, která nemůže značit nic jiného, než že tento rok bude nezapomenutelný. A je to bohužel pravda, neboť se stalo to, co nikdo nečekal, a to válka na Ukrajině. Nemyslím si, že je vhodné sem psát komentář za celou redakci, ale dovolil bych si napsat jednu věc, a sice, že válka je strašná věc a nikdy by se neměla odehrávat. Odsuzujeme jakýkoliv násilný konflikt a modlíme se za Ukrajinu, aby přežila to, co prožívá v nynější chvíli.

Ale tento rok má a jistě bude mít i světlé chvíle, například dlouho očekávaný konec dva roky trvající pandemie. Nemusíme nosit roušky, nikde ukazovat očkování/testování a můžeme si pomalu

užívat života, tak jako tomu bylo před Covidem.

Co se týče obsahu tohoto čísla, je nabitě až po poslední stránku. Dozvíte se, co se u nás všechno stalo za leden, únor i březen, kdy se konaly různé olympiády, soutěže

apod. Můžete si také přečíst mnohdy nezapomenutelné dojmy z lyžáku od našich sedmáků. A na závěr vás nečeká nic jiného než zajímavá soutěž.

V tomto krásném jarním období vám přejeme příjemné počtení a doufejme, že jaro přinese lepší časy.

(Za redakční tým Daniel Vávra, 9. B)

Úspěchy naší školy

Gratulace Ondrovi Kudělovi z 9. A k úžasnému výsledku!!!

Gratulujeme Ondrovi Kudělovi za úžasný výsledek **testu SCIO z matematiky** v kraji.

Jen tak dále!

Přírodovědná soutěž

Dne 28. 1. se na Mendelově gymnáziu uskutečnila tradiční Přírodovědná soutěž, letos již 13tý ročník. Letošní téma bylo J. G. Mendel, jelikož oslavujeme výročí 200 let od jeho narození. Soutěže se účastnili 2 týmy našich žáků. Družstvo žáků 9. A ve složení **Marek Hrbáč, Denis Adamčík a Michal Matěj** obsadilo 11 místo. Velký

úspěch zaznamenalo druhé družstvo ve složení **Jan Černohorský, Adam Czech a Adam Beinhauer**, kteří skončili **na druhém místě a postupují do krajského kola. Gratulujeme!**

Lyžařský, snowboardový, běžecký a biatlonový kurz

Po dvouleté vynucené lyžařské pauze jsme se už nemohli dočkat, až zase ochutnáme sjezdovky Klobouk, Express a běžecké tratě na Mravencovku, Alfrédku a Novou Ves. Ve středu klasicky proběhl jednokolový závod smíšených dvojic v biatlonu, ve čtvrtek pak dvoukolový závod v obřím slalomu na lyžích a snowboardu.

Výsledková listina v biatlonu

1. místo Tereza Hlaváčková, Kryštof Glogar 3:15
2. místo Vanessa Šafarčíková, Antonín Kubánek 3:22
3. místo Lucie Antlová, Jonáš Říman 3:28
4. Valerie Vaňková, Štěpán Stoklasa 3:36
5. Vanda Bočková, Vašek Humplík 3:42

Výsledková listina obří slalom

snowboard:

1. místo Daniel Lazecký, 34,50
2. místo Vanessa Šafarčíková, 37,80
3. místo Sofie Pavlíková, 41,00

lyže dívky:

1. místo Lucie Antlová, 27,30
2. místo Tereza Kremerová, 28,4
3. místo Tereza Hlaváčková, 28,80

lyže chlapci:

1. místo Kryštof Glogar
2. místo Šimon Vavrla
3. místo Antonín Kubánek

A co všechno naši milí sedmáci na lyžáku zažili? Mrkněte 😊:

Po sjezdu jsme dojeli k turniketům. Řada byla velice dlouhá. Paní učitelka vyjela nahoru lanovkou. Mezitím jsme pořád čekali v řadě. Konečně, jak jsme dojeli lanovkou, jsem zahlédl nějakou paní, která vypadala jako paní učitelka. Nahoře jsem si uvědomil, že ta paní JE paní učitelka. Rychle jsem zareagoval a jel jsem k baru. Naštěstí jsme ji dojeli.

(Žák 7. B)

Vyjeli jsme na lyžák. Byl jsem ve skupině na snowboardu. Tři dny jsem jezdil “jakž takž”, ale čtvrtek a pátek se mi už dařilo. Ve čtvrtek jsem si troufl jet už rychleji, dělám obloučky a najednou se dva metry přede mnou zastaví asi desetiletý chlapeček na lyžích. A co se nestalo, srazil jsem ho. Naštěstí se nám nic nestalo...

(Žák 7. B)

Na lyžáku jsem jezdila na snowboardu, takže se předpokládalo, že člověk spadne, ale můj pád byl fakt brutální, sjela jsem po bříše půlku sjezdovky. Následující den mi nějaká malá holčička vjela do cesty a málem jsem vyjela ze sjezdovky.

(Žákyně 7. B)

Ve čtvrtek odpoledne se našemu družstvu ztratili z dohledu všichni učitelé. A jelikož se blížil čas, kdy měl dorazit ski bus, samozřejmě jsme hned začali přemýšlet, jestli máme jet nahoru nebo zůstat dole. Nakonec jsme se rozhodli vyjet nahoru, když jsme vyjeli, ti, co byli před námi, jeli napřed. Nahoře jsem jí (spolužačce) řekl: „hlavně nespadni.“ No a samozřejmě se po dvaceti metrech totálně vysekala. Vypnuly se jí obě lyže a jela ještě asi patnáct metrů po bříše. Naštěstí se jí nic nestalo. Ale její lyže to dost odnesly. Nakonec se nám je podařilo nějakým zázrakem seřídít. A perlička na závěr, později jsme se dozvěděli, že můžeme jet ještě třikrát. To jsme prostě celí my!

(Jakub Manderla, 7. B)

Na lyžák jsem přijela o něco později než ostatní, takže jsem nestihla večeri. Když jsem přijela, skočily na mě holky a málem jsem se napíchla na lyže. V noci jsme se nevyspaly, protože jsme spaly tři holky na jedné posteli. Ráno jsem se musela rozhodnout, kde budu lyžovat. Rozhodla jsem se pro express a vzápětí jsem toho litovala. Třikrát jsem spadla a už jsem měla dost. Všichni jezdili hrozně pomalu. Další den jsme měli hrát hru, kterou jsme vymysleli. Asi pětkrát jsme se u ní pohádali, ale zachránil to nečekaný host, který se v herně

objevil – MYŠ! Další den jsme šli na běžky a já jsem pořád padala, začali mi proto říkat raketa. Vždy jsem jela normálně a pak najednou “flák” o zem. Při biatlonu už to bylo lepší, ale stejně jsme byli devátí. Několikrát u nás byla na večer paní učitelka Gallo a vždy to bylo vtipné, protože když nějaký kluk byl blízko holky, všichni učitelé se koukali jako bychom dělali něco “nekalého” :-D Celkově to bylo super, i “smrt” pana Gebauera při ukázce první pomoci. Moc jsem si to tam užila!

(Barča Šílová, 7.B)

V pokoji pro čtyři nás spalo šest kvůli myším. Když jsme se my holky chystaly na karneval, chtěli po nás kluci, ať je namalujeme, ale pak to nešlo dolů. Karneval jsem si velice užila, hráli jsme hry, zpívali písničky a tančili.

(Žákyně 7. A)

Nejlepší zážitek: den před odjezdem jsme měli maškarní ples, to byl můj nejlepší zážitek.
Nejhezčí zážitek: taky ten maškarní ples a bobování a lyžování 10. 2. odpoledne po závodech.
Nejhorší zážitek: když jsme měly na pokoji myši a nikdo nám nevěřil. A taky, jak se byli kluci otužovat.
Nejvtipnější zážitek: jak se kluci otužovali, tak jsem spadla, maškarní ples, běžky, a taky, když spolužák vypil asi dvacet kofol a paní učitelka ho poté seřvala.

(Verča Tomšová, 7. A)

První den, hned po příjezdu, jsme šli na běžky a pořád jsem padala a vůbec mi to nešlo. V úterý se nic nedělo, jen jsme lyžovali, ale ve středu večer...měly jsme podezření, že máme v pokoji myši. A taky že jo! Byly tam! Spala jsem na pokoji u mojí kámošky ze 7. B. Ve čtvrtek jsme lyžovali a večer jsme měli karneval. Tři kluci šli za holky, to byla sranda! Byl to nejlepší večer!

(Leonka Davidková, 7. A)

Na lyžáku byla veliká sranda.

(Žák 7. B)

Recitační soutěž 2022

V únoru se na naší škole uskutečnilo školní kolo recitační soutěže, kterého se zúčastnilo 35 žáků. Ve čtvrtek 17. února předvedli své recitační schopnosti a cit pro poezii žáci prvního stupně a o týden později (24. 2.) své pečlivě připravené texty přednesli žáci druhého stupně.

Rozhodnout o postupu do okrskového kola, které proběhne v pátek 4. 3. v Loutkovém divadle, nebylo vůbec jednoduché, neboť výkony soutěžících byly téměř vyrovnané.

Do okrskového kola postoupili tito žáci:

Ve věkové kategorii 0 (žáci 1. ročníků): 1. místo získala Julie Ondřejová z 1. A a 2. místo Marie Hillová z 1. B.

Ve věkové kategorii 1 (žáci 2. a 3. ročníků): 1. místo získal Marek Banovec z 2. A, 2. místo Matyáš Daniš z 3. B a na 3. místě se umístil Lukáš Hrbač z 2. A.

Ve věkové kategorii 2 (žáci 4. a 5. ročníků): 1. místo obsadila Amálie Černá ze 4. A, 2. místo Lukáš Ondračka ze 4. A (postupuje do okr. kola) a David Heider z 5. A a 3. místo zaujímá Tomáš Žák z 5. B.

Ve věkové kategorii 3 (žáci 6. a 7. ročníků): na 1. místě se umístila Sára Kupková z 6. A, druhé místo obsadila Nikol Drozdová z 6. B a 3. místo Václav Galvas ze 7. A.

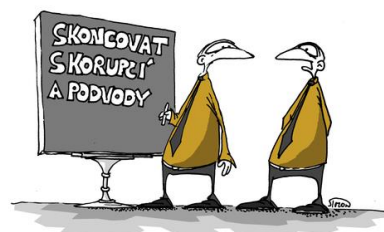
Ve věkové kategorii 4 (žáci 8. a 9. ročníků): 1. místo získala Iva Pachmannová z 8. A, 2. místo Eva Szrajberová z 8. B a 3. místo Nela Vašicová z 8. B.

Všem zúčastněným patří velká pochvala a vítězům gratulujeme!!!

Novoroční předsevzetí

V následující rubrice se vrátíme o pár měsíců zpátky do období těsně po Vánocích, neboť krásné vánoční období je za námi a před námi zcela nový, dosud nepopsaný rok. Přelom roku bývá dobou, kdy si dáváme nejružnější předsevzetí, zejména v oblastech, kde si uvědomujeme, že bychom se měli maličko polepšit. Ruku na srdce, málokdy však tato předsevzetí vydrží delší dobu. Pojdme se zamyslet...kdy si vlastně lidé začali dávat svá první novoroční předsevzetí?

To je volební program
nebo osobní novoroční předsevzetí?

Z různé literatury je známo, že novoroční předsevzetí si dávali lidé už v **době bronzové**, kdy se ještě ke všemu Nový rok neslavil 1. ledna, ale 1. března. V té době se novoroční přání týkala spíš všech kolem než sebe samotných.

Další zmínka o novoročních předsevzetích padla v časech **Římské říše**, kdy se už Nový rok slavil 1. ledna jako i teď a předsevzetí si brali nejvyšší představitelé Říma, kteří slibovali věrnost císaři a loajálnost Římské říši. Tato předsevzetí byla provázená velkými oslavami spojenými s obětmi bohům. K této tradici patřilo uctívání boha Januse, který byl právě bohem změn, začátků a konců, přechodů, byl také symbolem rodiny a domova. Z této doby zůstalo nejen vítání nového roku tradičně 1. ledna, ale také odvozený název pro měsíc leden, který Římané nazvali Januariusem, což je anglický název January nebo slovenský Január.

A jaký názor na novoroční předsevzetí mají žáci naší školy? Čtěte... 😊

„Můj názor na předsevzetí je takový, že je normální si je dávat. Takové cíle, jež chcete dosáhnout. Ale novoroční předsevzetí se podle mě nemusí dávat jen na Nový rok. Cíle, které chcete zvládnout si můžete dávat normálně během celého roku. Ale myslím že jen fajn, že něco takového je. Bez toho by se třeba lidé do toho nepouštěli.“

Navíc se chtějí v čemkoliv zlepšit a na konci tohoto roku si říct: „jo, jsem skvělý. Zvládnul jsem to!“

(Lukáš Jarnot, 8. A)

„Můj názor na novoroční předsevzetí je docela pozitivní. Téměř každý si píše věci, které chtějí udělat a do kterých by se jinak

nedonutili. Jako například začít sportovat, být více se svými přáteli nebo třeba skok s padákem či let balónem.

Pak tu jsou ale lidé, kteří se rozhodli předsevzetí plnit, ale bohužel ztratili motivaci. Proto tu je pro vás rodina a přátelé, kteří vám mohou pomoci, či dokonce s vámi předsevzetí sami podstoupí. Třeba já a moje mamka jsme si jako předsevzetí daly, že budeme cvičit a chodit běhat (což samozřejmě děláme) a díky tomu se vzájemně „nutíme“, když se nám nechce.“

(Tereza Fuksíková, 8. A)

„Můj názor na novoroční předsevzetí je neutrální. Předsevzetí jsem často neměla, ale když ano, nikdy se mi nepodařilo jej dodržet. Proto mi to přijde celkem zbytečné, je to jen extra motivace, která většinou nezapůsobí. Tak to vnímám já, ale pro ostatní to může být úplně jinak.“

(Denisa Jančíková, 8. A)

„Můj názor na novoroční předsevzetí je vcelku zajímavý, jelikož jsem si začal dávat předsevzetí teprve poslední dva roky. Řekl jsem si, že začnu cvičit. Tohle předsevzetí si dávám každý rok. No a překvapivě to funguje, cítím se skvěle. Dokonce jsem zhubnul. Ale v roce 2021 jsem si dal ještě

jedno předsevzetí – že do všeho začnu skákat „po hlavě“, že začnu více riskovat. Myslím si, že se mi to do budoucna vyplatí a že to prostě funguje. Ale není to pro každého...“

(Nikola Knopp, 8. A)

„Myslím, že to je něco, co 90 % lidí nedodrží. Ale ti, co to dodrží, těm se to vyplatí. Smysl toho je, že si něco řekneš a doděláš do konce. Splníš si to, co jsi chtěl. Taky jsem si jedno dal – hned v 0:01 po půlnoci jsem si řekl, že budu žít zdravě, ale dlouho mi to nevydrželo...“ 😊

(Adam Svěrák, 8. A)

Máte to taky tak? 😊

JÁ SI NÁHODOU S JÍDLEM UMÍM
ŘÍCT NE! ALE NEUMÍM
SE POSLECHNOUT...

Spisovatelské okénko

Milí Vrchňáčci, tentokrát se v našem spisovatelském okénku zaměříme na velmi zajímavou literární metodu – *Blackout poetry*.

Co to vlastně je? Začerněná strana a na ní několik bílých polí. A v nich slova, která dohromady dávají význam naprosto odlišný než obsah původního textu. To je blackout poetry neboli „nalezené básně“.

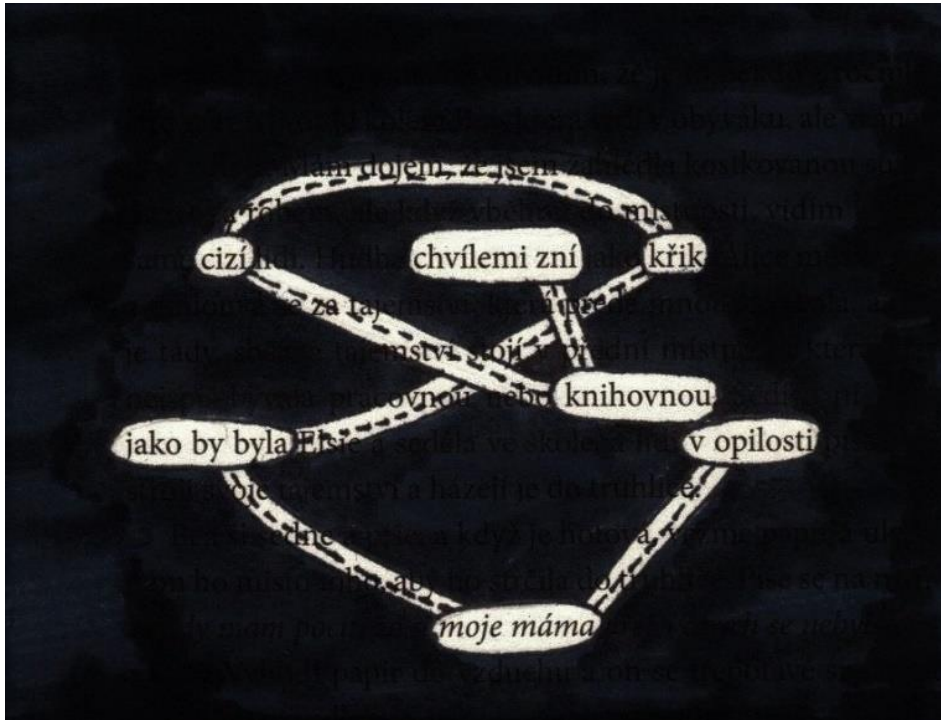
A jak na to?

Básně se tvoří začernováním textů knih, časopisů nebo novin. Zbude pak jedna věta nebo třeba čtyři slova, která už nesouvisí s původním sdělením textu. A tím pádem skvěle cvičí pravou mozkovou hemisféru. Můžete si to sami vyzkoušet, už jen pro ten dobrý pocit, že si procvičíte mozek. 😊

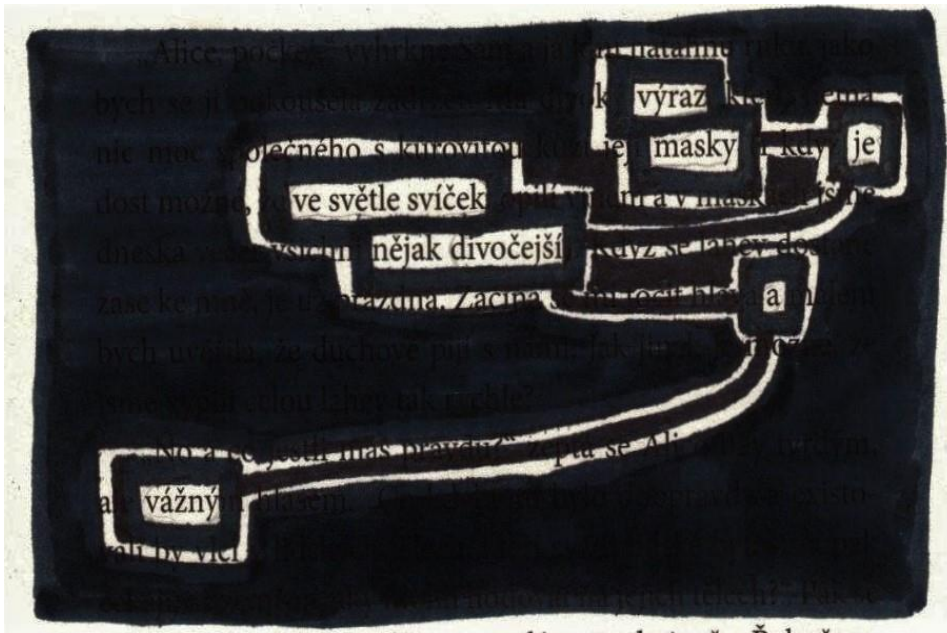
Pojďte se s námi podívat, jak jsme cvičili, začernovali, tvořili a básnili my. 😊

(Marián Žák, 8. B)

(Marián Žák, 8. B)

(Marián Žák, 8. B)

V lednu se na naší škole uskutečnilo školní kolo Olympiády z českého jazyka. Do okresního kola postoupili dva nejlepší žáci: Natálie Nováková z 9. A a Adam Czech rovněž z 9. A. Součástí Olympiády byla slohová práce na téma *U nás na náměstí*. Představujeme práci Adama, který napsal o našem „dolňáku“ a velmi se mu to povedlo 😊

ADAM CZECH: Opavské náměstí

Vážení čtenáři, stojíme u nás na Dolním náměstí v Opavě a v rámci osmistého dvacátého sedmého výročí města Opavy čekáme na náhodné kolemjdoucí a vyptáme se jich na jednu prostou otázku: Co pro Vás znamená naše náměstí?

„Já mám rád naše náměstí, je tu takový ten slon, nebo mamut, já to nepoznám. Pro mě to je setkávací bod s kamarády. Vždycky se s nimi domluvíme a pak se sejdem u toho slona. A jdeme třeba do kina, nebo na hřiště.“

„Naše náměstí? No podívejte se okolo, stojí tu nějaké kovové monstrum, říkají mu špion, to tu za našich mladých let nebývalo, mladí

na něj furt lezou, akorát tu zabírá místo, kazí celkový dojem z náměstí. Zbytek náměstí je nádherný, přesně jako za našich mladých let. To není jak na Hornáku, tam to vybombardovali ve čtyřicátém čtvrtém Amíci. Teď tam stojí paneláky a Slezanka. A taky by to tu mohli lépe vydláždít, ty kočičí hlavy, no, kdo po tom má chodit?!“

„Vždyť tudy kráčela sama historie, no podívejte se na tu nádheru, morový sloup, barokní kostel sv. Vojtěcha nebo renesanční Dům U Bílého koníčka. Opodál novorenesanční Slezské divadlo, Konkatedrála Nanebevzetí Panny Marie! Samé klenoty!“

„Vlastně nic, je tu zastávka na bus a odtud se dostanu do Bredy. O Vánocích, při rozsvěcování stromku, OK, to už se přijdu podívat. Ale jinak nic pro nás, pro mladou generaci. Je to prostě jen místo uprostřed nějakých budov. Jo, a ještě jídlo z čínské restaurace je tu dobré.“

„Na náměstí, tady vždycky o Vánocích bývá stlomeček. A taky tu jezdí vláček, tam mi maminka dovolí tolik klát jet! (*Dítě ukazuje na prstech počet tři, poznámka redakce.*) A jednou jsem se tu ztlatil. A pak mě hledali a zase jsem se našel, chichi.“

A tak jsme si položili, vážení čtenáři, otázku, co z dnešního průzkumu vlastně vyplývá? Já myslím, že říci se dá pouze jedno: Naše náměstí má stovky, ba dokonce tisíce tváří! Záleží jen na tom, z čí perspektivy se na něj díváme. Zastavte se u nás na „Dolňáku“ i vy a udělejte si vlastní obrázek!

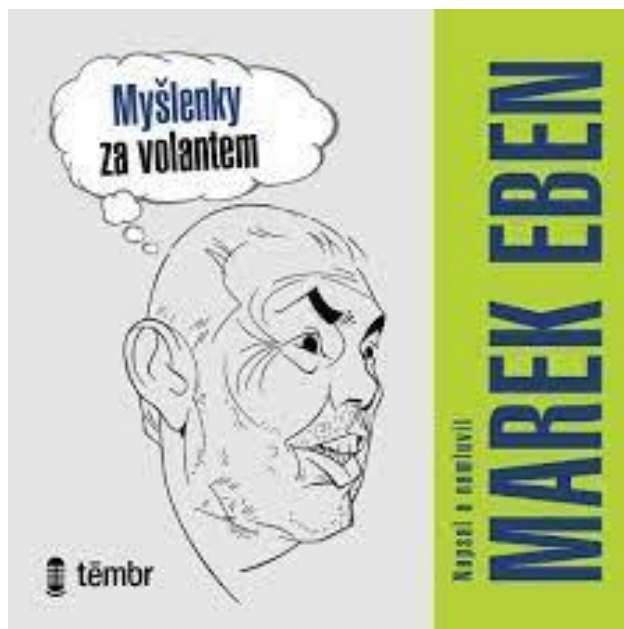
Recenze

Jistě také tak rádi čtete. 😊 Stejně jako my. V každém čísle vám nabídneme alespoň jeden tip na prima četbu. Nechte se inspirovat. 😊

Tentokrát se zaměříme na velmi zajímavou knihu od ještě zajímavějšího autora – *Myšlenky za volantem* od Marka Ebena. Tato kniha není jen tak ledajakou knihou, neboť představuje soubor sloupků a fejetonů, které vycházely časopisecky v letech 2014 – 2020 a která jsou zaměřena na různá témata.

Přečtěte si, co o této knize říká žák 7. B Robin Rudolf:

„Kniha je ve formě kroužkového bloku, a to z důvodu, že Marek Eben, jak sám na začátku píše, nemá srdce vytrhnout list z knihy, což asi nikdo. A proto se rozhodl udělat knihu v této formě, protože z kroužkového bloku to vytrhne každý. „I tak ale nemám to srdce to udělat, ještě když jsem ji dostal jako dárek“ (pozn. recenzenta). Knížku tvoří vlastně jen sloupečky z časopisů. Je velmi pěkná. Přišel jsem na ni, když Karel Šíp ve své talk show přečetl asi nejlepší sloupek z knihy. Líbí se mi především zpracování i styl, jakým je

napsaná. Knize nelze nic vytknout, snad možná jedině, co bych zdůraznil, sloupek má na začátku jen datum, kdy vyšel v časopise, ale chybí nadpisy. Datum si prostě nejsem schopný zapamatovat. Knihu vřele doporučuji.“

(Robin Rudolf, 7. B)

Myšlenky za volantem. Marek Eben. Brána 2020.

Žurnalistické okénko

Judo je velmi zajímavý a úžasný sport. A víte, že se mu věnují dva naši žáci deváté třídy, kteří jsou ještě k tomu sourozenci (dokonce dvojčata)? 😊 Podařilo se nám vyzpovídat Emmu, která nám něco o tomto krásném koníčku prozradila. 😊

ROZHOVOR S EMMOU

SCHÖLZIGOVOU:

1. Jaký sport děláš?

- Dělám judo devátým rokem. Věnuji se mu od první třídy.

2. Jak často se mu věnuješ?

- Na tuhle otázku úplně nevím, jak odpovědět. Dříve jsme mívali závody každý týden, teď kvůli covidu je jich už méně. A za jedny závody se peru hodněkrát. Ale jak kdy, když máme malé závody, tak asi 4x, ale když jsou velké, mám třeba třicet soupeřek, a to se pak jede pavoukem.

3. Kolikrát jsi vyhrála?

- vyhrála jsem na ODM (Olympiáda dětí a mládeže). Byla to dobrá zkušenost, skvělé zážitky, poznala jsem spoustu zajímavých lidí. A tím, že jsme vyhráli, nás Ostrava pozvala na Krajský moravskoslezský úřad, a to byla taky dobrá zkušenost.

4. Jaký byl tvůj nejtěžší zápas v životě?

- Nejtěžší zápas je ten, když se peru s mojí kamarádkou Verčou, s kterou cvičím i na

tréninku a vím, přesně, co dělá za chvaty a ona ví, co dělám já. Takže jsme na tom stejně a vždycky si něco uděláme a ublížíme si, i když nechceme.

(Ptala se Tereza Fuksíková, 8. A)

Alex a Emma Schölzigovi

Emma během zápasu

Češtinářské okénko

Milí žáci Vrchňáci, i čeština může být (někdy 😊) zábavná...nevěříte? Podívejte, do jaké situace se můžete dostat, pokud neznáte pravidla zájmen:

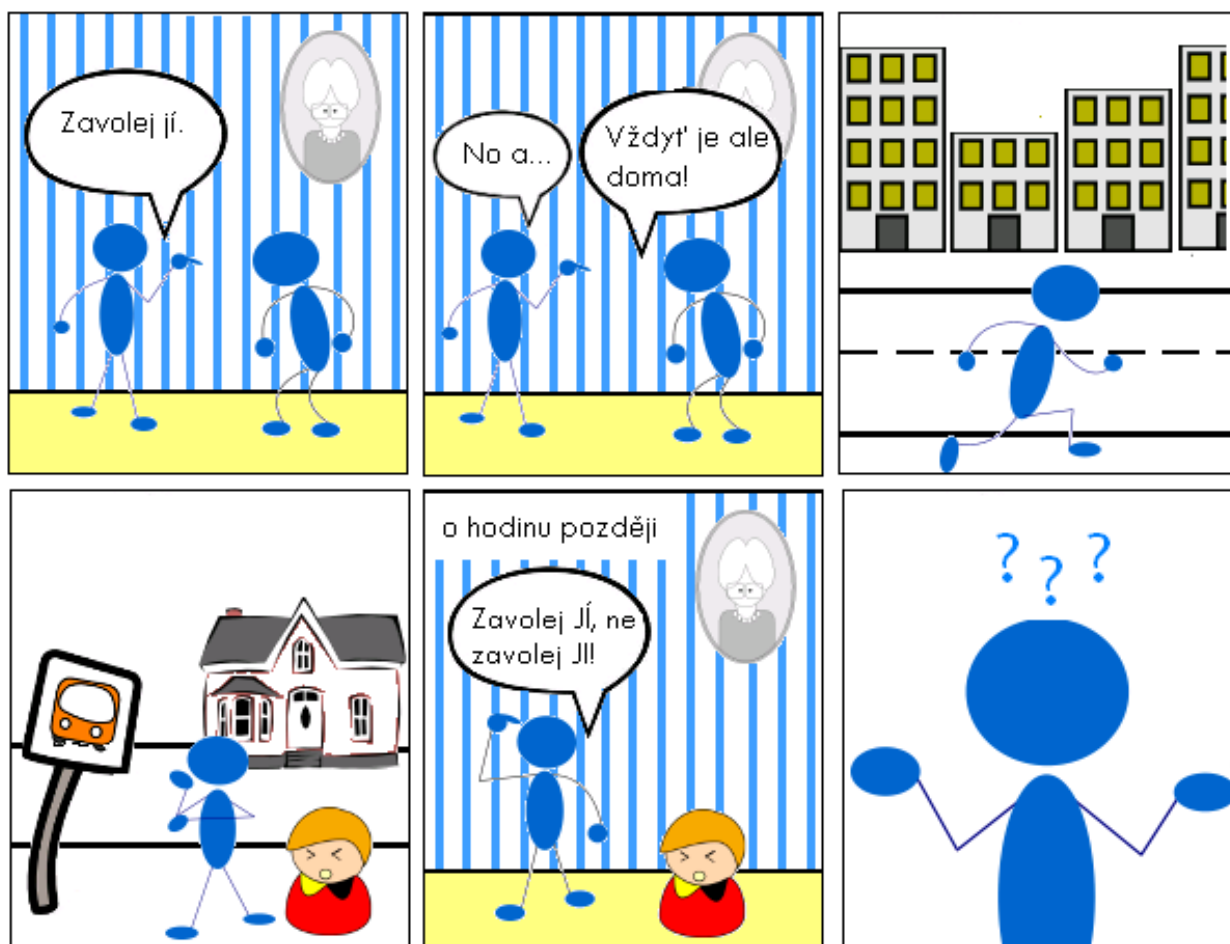
čekám na ni

čekám na ní

Snad už si někteří uvědomí ten rozdíl.

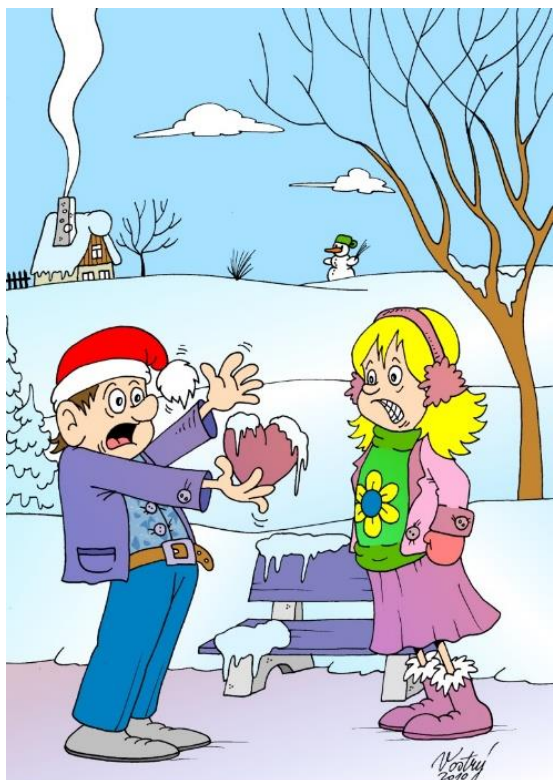
www.mojcestina.cz

Srandostránka

V dnešní srandostránce se rozloučíme se zimou, která už konečně odchází, abychom mohli přivítat jaro. ☺

Je mi líto synu. Na tohle aplikace neexistuje...

Normálně mé srdce k tobě láskou hoří,
ale dnes je na to hrozná zima.

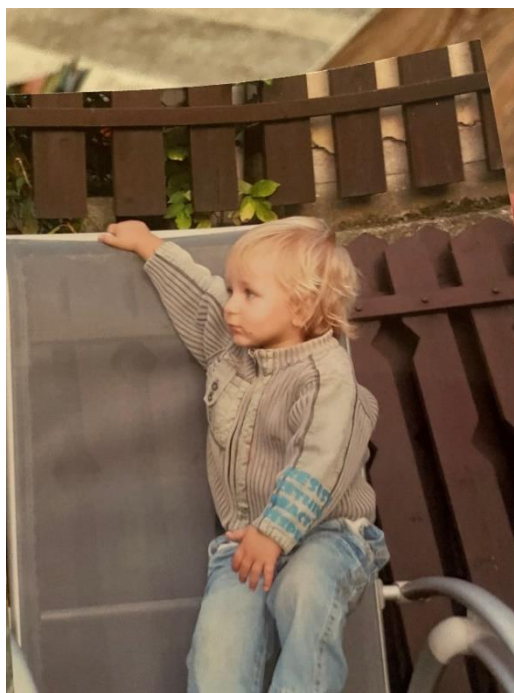
Koukám, sousede, že jste si s čivavou taky vyšel užít čerstvou sněhovou nadílku.

Soutěž:

Jak už je zvykem, na závěr jsme pro vás připravili soutěžní otázku: 😊 **Zkuste uhádnout, kdo je na fotografii** (nápodvěda: jedná se o člena našeho týmu tvůrčího psaní).

Svou soutěžní odpověď můžete poslat na email: casopiszs.vrchni1@gmail.com nebo napsat na papírek a vhodit do schránky důvěry. Vítěze vybereme náhodným vylosováním soutěžního lístečku.

Slovo závěrem

Naše v pořadí již třetí číslo, tentokrát zaměřené na leden, únor a březen, do kterého jste mohli nahlédnout přes Vrchní okénko, je u konce. Doufáme, že jste se s námi dobře bavili a těšíte se s námi na další čtvrtletník, ve kterém Vám opět představíme to nejzajímavější, co se na naší škole událo.

Děkujeme všem, kteří se na časopisu podíleli! Tým kroužku tvůrčího psaní vám přeje krásné jaro a jeho členové se už pečlivě připravují, aby vám příští měsíc mohli ukázat všechny krásné věci, které vymysleli do dalšího čísla. 😊

Mějte se úžasně – AHOOOJ!

Redakční tým

Redaktoři a redaktorky: Daniel Dobrovolný, Denisa Jančíková, Lukáš Jarnot, Petr Koláček, Václav Kořínek, Tomáš Lintner, Vojtěch Nohýl, Jakub Stoklasa, Adam Svěrák, Marián Žák, Daniel Vávra, Tereza Fuksíková, Nikola Knopp, Robin Rudolf... a další.

Jazyková a grafická úprava: Ivana Jedličková

(Fotografie týmu vznikla na semináři tvůrčího psaní)

1.

2.

3.

4.

5.

Pokračování příště...